

Ivar Hansen (V):

Det fremgår af JydskeVestkystens referat fra det omtalte møde på Esbjerg Højskole, at statsministeren efter at have givet karakter til amtsborgmesterens indsats indhøstede bragende klapsalver fra forsamlingen. Det kan statsministeren nok ikke regne med at indhøste her i Folketingsalen i dag – det forbyder forretningsordenen jo.

Men alligevel vil jeg tillade mig at spørge, om statsministeren så til gengæld her i salen i dag har nogen opfordringer eller nogen karaktergivning til de aktionerende buschauffører, som nu i lang tid har haft etableret en blokade, der gør, at landets femtestørste by er uden bustrafik til ulempe for de borgere, der hver dag bruger en sådan. Jeg vil gerne spørge: Har statsministeren nogen opfordringer? Rækker statsministerens omsorg i denne sag også til at kunne give en eventuel opfordring til de aktionerende buschauffører?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Jette Gottlieb og dermed også til hr. Kent Kirk må jeg sige, at spørgsmålet om løn ikke er et spørgsmål, som jeg har kommentarer til. Det er, som jeg allerede har sagt, et fagretligt spørgsmål, som må løses ad fagretslig vej.

Derimod vil jeg meget, meget gerne bistå og vedstå min politiske holdning til spørgsmålet. Det har jeg allerede givet udtryk for, og det skal jeg såmænd ikke gentage.

Ej heller tror jeg, det er klogt, vil jeg sige til hr. Ivar Hansen, at uddele karakterer. Derimod tror jeg, det er klogt at opfordre til, at man fra overordnet hold, dvs. fra det politisk ansvarlige amtsniveau, gør, hvad man kan for at yde et aktivt bidrag til, at parterne kommer i samtale, i dialog. Det tror jeg stadig væk er klogt. Det havde været klogt allerede på et langt, langt tidligere tidspunkt i konflikten udvikling. Der bør virkelig gøres, hvad der kan gøres, for at bringe parterne sammen.

Og dermed igen: Ting skal håndteres i tide, før de udvikler sig på en måde, som kommer til skade for mange andre parter, som i øvrigt ikke har hverken lod eller del i den pågældende konflikt.

Kent Kirk (KF):

Jeg må vel sige til statsministeren, at der åbenbart i regeringen breder sig den vane, at når man skal svare på spørgsmål, så giver man nogle ikkesvar. Jeg har stillet nogle konkrete spørgsmål til statsministeren, men jeg får ikke noget svar på mine spørgsmål.

Det er jo en kendsgerning, hr. statsminister, at der er en landsoverenskomst, som er gældende, og mit spørgsmål går så på, om statsministeren mener, at den landsoverenskomst, som er indgået mellem arbejdsmarkedets to parter, ikke skal være gældende i Esbjerg. For det er hele konflikten kerne, at chaufførerne ikke mener, at den skal være gældende for dem, mens Ri-Bus, der har fået og vundet licitationen, på deres side er bundet af, at overenskomsten skal være gældende.

Hvis det er sådan, at statsministeren ikke er parat til at udtale klart og tydeligt her, at selvfølgelig skal den overenskomst være gældende i Esbjerg, så får man ikke nogen løsning på det her, og så må jeg konstatere, at statsministeren ved sin offentlige adfærd og sin adfærd her i Folketingssalen i virkeligheden har forværret sagen, og at vi i Esbjerg må se i øjnene, at vi skal være busløse i endnu flere uger, fordi statsministeren på en meget, meget mærkelig måde, en mærkværdig måde, har blandet sig i denne her sag.

Ivar Hansen (V):

Statsministeren sagde før, at han ikke ville uddele karakterer. Det er allerede sket, hr. statsminister. Efter referat i JydskeVestkysten, som jeg vender tilbage til, sagde statsministeren:

»Jeg synes, at amtsborgmesteren har håndteret konflikten utrolig dårligt.«

Det kalder jeg en karaktergivning. Når statsministeren er i Esbjerg, vil statsministeren godt give karakterer, men den lyst svigter tilsyneladende her i Folketinget, hvor man ikke kan få statsministeren til at kommentere buschaufførernes indsats for at få den konflikt løst.

Derfor spørger jeg: Tror statsministeren, at han har ydet et positivt bidrag til denne konflikts løsning ved at indtage et så ensidigt standpunkt i denne sag?

Jens Risgaard Knudsen (S):

Det forekommer mig, at hr. Kent Kirk med sine sidste spørgsmål er på vej til at give sine spørgsmål et decideret arbejdsretligt skær, og jeg synes ikke, at stedet her er et sted, hvor man skal drøfte arbejdsret.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: I konsekvens af, at arbejdsretlige spørgsmål ikke hører hjemme i Folketingssalen, finder statsministeren så ikke, at statsministeren i konsekvens af hr. Kent Kirks sidste spørgsmål må henholde sig til forretningsordenens § 20, stk. 4, hvorefter